

היעד האסטרטגי: פְּרוּז

written by מאיר בן שבת | 23.01.2025

תפקידו של הכוח פשוט וברור גם כשהתוכנית הכללית מורכבת ² זו משמעותו של עיקרון ה"פְּשֻׁטוּת", שנקבע כאחד מעקרונות הלחימה של צה"ל. הוא נכון בכל הרמות וחשיבותו עולה ככל שהמורכבות גדלה. במציאות הסבוכה שנוצרה ברצועת עזה, כשסוגיות הסכס הפסקת-האש, חידוש הלחימה, השבת החטופים, ו"היום שאחרי" מעורבות זו בזו, בְּהִירוּת היא תנאי הכרחי להשגת המטרות הצבאיות והמדיניות ולביסוס לגיטימציה מבית ומחוץ. את היעד הביטחוני האסטרטגי שישראל צריכה להשיג ברצועת עזה ניתן להגדיר במילה אחת: פְּרוּז. בלי להתפלפל ולהתבלבל.

הסכס הפסקת-האש הפיח רוח קרב מחודשת בהנהגת חמאס ובאנשיו. "זוהי התוצאה של העמידה האיתנה של עמנו לאורך יותר מ-15 חודשים" הצהיר ח'ליל אל-חיה, ראש הלשכה המדינית של חמאס שעמד בראש צוות המשא ומתן מטעם הארגון. הוא הבטיח שהמאבק יימשך עד לניצחון המלא.

צריך להניח שחמאס בעזה אינו שוקט על שמריו וכבר התחיל את תהליך השיקום של כוחו הצבאי. הפסקת האש תנוצל על ידו כדי לאושש את אנשיו, להבריא ולייצר אמצעי-לחימה, להשיב לידינו את השליטה באוכלוסייה ולמצות את הרווח הפוליטי משחרור המחבלים, בעזה, ביו"ש ובזירה האזורית.

בכל מציאות שתהיה, ישראל לא תוכל לאפשר את קיומם של כוח לוחם, אמצעים ויכולות צבאיות שיאיימו על ביטחון אזרחיה. פירוז מלא של רצועת עזה משמעו שלילת יכולת הפעולה הצבאית של חמאס וארגוני הטרור האחרים. אין זה מייתר את המאמצים למיטוט שילטון חמאס, אלא מבהיר כי רעיונות מסוג "ממשלת אחדות לאומית" או "ועדת ניהול בינלאומית", שיוצגו כחלופות לשלטון הזה, לא יהיו מקובלים על ישראל כל עוד לא הושג פירוז. תפקידה של מערכת הביטחון יהיה להשמיד את היכולות הקיימות ולמנוע לאורך זמן את חידושן. החתירה לפירוז תהיה המצפן שלפיו יכוונו כל המאמצים בזירה הזו. לפחות בעתיד הנראה לעין.

ולא רק בעזה. מבצע "חומת ברזל" המתנהל בימים אלה בגזרת ג'נין מזכיר לנו את תהליך העזתיזציה שעבר על האזור הזה. בפעם המי יודע כמה, צה"ל חוזר אל חממת-הטרור כדי להסיר איומים שמגבילים את חופש הפעולה שלו, לפגוע בתשתיות טרור ולעצור פעילים. הפעם זה מגיע זמן קצר לאחר שמנגנוני "הרשות הפלסטינית" ניהלו באזור הזה מבצע חריג בהיקפו, "להגנה על המולדת", במשך כשישה שבועות. השתתפו בו יחידות עילית של ה"רשות" ומההצהרות סביבו אפשר היה להתרשם ששחר של יום חדש עומד להפציע בג'נין. המבצע הסתיים בסולחה של המנגנונים עם "גדוד ג'נין" וסיפק הוכחה נוספת ליכולותיה המוגבלות של "הרשות הפלסטינית". כזכור, זו אותה "רשות" שיש מי שסבור שב"מהדורה משופרת" היא יכולה להיות פתרון לבעיית

עזה.

על כל פנים, מה שקורה בג'נין משקף את עליית המתח בכל אזור יו"ש, לאחר החתימה על הסכם הפסקת האש בעזה. דוברי חמאס רוכבים על גל השמחה והתרוממות הרוח בעקבות שחרורם של המתבלים מישראל וקוראים "להסלמת ההתנגדות" מיו"ש. העובדה שהמשוחררים נמנים על כל ארגוני הטרור תורמת לתדמית הלאומית שחמאס מתאמץ לשוות לעצמו. לתוך המדורה הזו, שופכים שמן נוסף, אותם הבכירים בחו"ל, שידה של ישראל לא השיגה אותם במלחמה הזו, כמו זאהר ג'בארין שהכריז ב"אל ג'זירה": כמו שהבסנו את נתניהו בעזה, נביס אותו בגדה המערבית.

למרות הפסקת-האש שהוכרזה בזירות השונות, הימים שלפנינו רחוקים מלהבטיח שקט. בתוך השמחה על חזרת החטופים ובמקביל לפעלתנות המדינית מול ממשל טראמפ, לריענון ולהתארגנות של הכוחות הלוחמים, נכון לשמר את הדריכות ואת תדיות הפעולה שאימצנו ב-15 החודשים שחלפו. אפשר להניח שנזדקק להן.

התפרסם בישראל היום, בתאריך 23.01.2025.

****הדעות המובעות בפרסומי מכון משגב הן על דעת המחברים בלבד.****